

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	14XECdo/16/2016
Identifikačné číslo spisu:	1406201831
Dátum vydania rozhodnutia:	10.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivana Nemčeková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1406201831.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti povinnej: T. H., M. G. 2, R., zastúpená opatrovníčkou Renátou Gábrišovou, súdnou tajomníčkou Okresného súdu Bratislava V, o vymoženie 908,19 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 37Er/861/2006, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 18CoE/13/2012-45 zo dňa 19. decembra 2012, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- II. Dovolanie oprávnenej o d m i e t a.
- III. Povinná má voči oprávnenej nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava IV (ako súd exekučný) uznesením č. k. 37Er/861/2006-29 zo dňa 28. marca 2012 v prvom výroku zamietol žiadosť oprávnenej na zmenu súdneho exekútora, v druhom výroku exekúciu vyhlásil za neprípustnú a konanie zastavil podľa ust. § 57 ods. 1 písm. g/ a § 58 ods. 1 Exekučného poriadku. Súd prvej inštancie mal z notárskej zápisnice za preukázané, že túto nepodpísala povinná osobne, ale podpísal ju advokát Mgr. Tomáš Kušnir, konajúci na základe plnej moci, ktorá bola súčasťou zmluvy o úvere, tvoriacej prílohu notárskej zápisnice. Všeobecný súd je povinný v priebehu celého exekučného konania ex offio skúmať, či sú splnené všetky predpoklady na vedenie takéhoto konania. Súd dospel k záveru, že dohoda o plnomocenstve na spísanie notárskej zápisnice medzi povinnou a advokátom Mgr. Tomášom Kušnírom je absolútne neplatná pre rozpor záujmov splnomocnenca povinnej (§ 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Splnomocnenec bol vybraný oprávnenou, nakoľko jeho meno bolo predtlačené na formulárovej zmluve pripravenej oprávnenou a splnomocnenec na základe plnej moci zastupoval aj oprávnenú, preto súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a ako takú ju zastavil.

- 2. Na odvolanie oprávnenej Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací uznesením č. k. 18CoE/13/2012-

45 zo dňa 19. decembra 2012 v prvom výroku napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Druhým výrokom povinnej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že odvolanie oprávnenej smeruje proti vecne správne uzneseniu súdu prvej inštancie, ktoré treba potvrdiť (§ 219 zákona ods. 1 OSP). Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie v tom, že splnomocnenie tak, ako bolo obsiahnuté v zmluve o úvere vytváralo široký priestor pre konanie a právne úkony splnomocnenca, a treba ho považovať za neplatné. Exekučný súd správne poukázal aj na rozpor záujmov povinnej a „ňou zvoleného“ zástupcu s poukazom na ust. § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zmluvná voľnosť povinnej pri „zvolení“ si splnomocneného zástupcu bola zjavne obmedzená natoľko, že pri niektorej jedinej variante konkrétneho mena zástupcu vyplývajúcej a zakomponovanej priamo do predtlaču už vopred pripravenej zmluvy o úvere, nemožno o slobodnej vôli povinnej pri zvolení si zástupcu hovoriť. Odvolací súd neakceptoval námietku oprávnenej v tom smere, že predmetné plnomocnenstvo preskúmala notárka a zaoberal sa ňou aj exekučný súd pri posudzovaní súladu exekučného titulu so zákonom a následne vydal poverenie na vykonanie exekúcie, nakoľko právny úkon, ktorý je v rozpore so zákonom, nemožno konvalidovať.

3. Proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave podala oprávnená dovolanie, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ OSP), 2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ OSP), 3. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ OSP), lebo vykonateľnosť exekučného titulu už bola právoplatne posúdená pri poverení súdneho exekútora, aby vykonal exekúciu, 4. oprávnenej odhali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ OSP) tým, že nezohľadnili jej námietky, konali bez pojednávania a dokazovania a nerešpektovali jej právo na to, aby jej právna vec bola rozhodovaná na základe správneho právneho základu, súčasťou ktorého je aj výklad práva Európskej únie, 5. v konaní sa dopustili inej vady konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ OSP), pretože nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie a 6. napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ OSP). Oprávnená (ďalej aj „dovolatelka“) žiadala, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a tiež ním potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiadala, aby bolo dovolacie konanie prerušené podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ OSP a Súdnemu dvoru Európskej únie boli predložené prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. 4. Zo spisu vyplýva, že dovolanie oprávnenej bolo podané 25.11.2014. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov. 5. S účinnosťou od 1. júla 2016 bol tiež novelizovaný Exekučný poriadok (zákon č. 125/2016 Z. z. o niektorých opatreniach súvisiacich s prijatím Civilného sporového poriadku, Civilného mimosporového poriadku a Správneho súdneho poriadku a o zmene a doplnení niektorých zákonov), keď za § 9 boli vložené nové § 9a a § 9b, ktoré upravujú použitie ustanovení Civilného sporového poriadku v exekučnom konaní. Podľa ust. § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. Podľa § 9a ods. 4 Exekučného poriadku, na účely tohto zákona sa pojmy strana a spor vykladajú ako účastník konania a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného dovolacieho konania, ktoré sa na ňom začalo do 30. júna 2016 (§ 470 ods. 4 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka exekučného konania, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, následne skúmal, či je dôvodný návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c/ OSP.

7. K podobnému návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania sa už Najvyšší súd SR vyjadril vo viacerých iných, skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých tá istá oprávnená vystupovala v procesnom postavení dovolateľky. Ako príklad je možné uviesť rozhodnutia z 21. marca 2013 sp. zn. 1Cdo/301/2012, z 30. apríla 2013 sp. zn. 2Cdo/386/2012, z 15. mája 2013 sp. zn. 6Cdo/431/2012, z 13. júna 2013 sp. zn. 3Cdo/441/2012, z 9. júla 5Cdo/371/2012, na ktoré Najvyšší súd SR v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať

rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a/ výkladu zmlúv; b/ platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ OSP má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. S poukazom na uvedené najvyšší súd návrh na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

8. V ďalšom Najvyšší súd Slovenskej republiky bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP časť vety pred bodkočiarkou) skúmal, či oprávnenou podané dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto opravným prostriedkom.

9. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ustanovenia § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

10. Dovolací súd prípustnosť dovolania oprávnenej posudzoval v zmysle ustanovení § 236 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 31. decembra 2014, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď oprávnená toto dovolanie podala. S prihliadnutím na dátum podania dovolania (25.11.2014) dovolací súd pri skúmaní prípustnosti dovolania oprávnenej neaplikoval ustanovenia novely Občianskeho súdneho poriadku uskutočnenej zákonom č. 353/2014 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2015, konkrétne ustanovenie § 237 ods. 2 OSP, podľa ktorého dovolanie podľa ust. § 237 ods. 1 OSP nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa Exekučného poriadku.

11. Najvyšší súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou (§ 452 ods. 1 CSP), vid' konania vedené na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 1Oboer/18/2013, 1Oboer/28/2013, 1Oboer/30/2013, 1Oboer/85/2013, 1Oboer/261/2013 a 1Oboer/243/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach, v celom rozsah stotožňuje aj v preskúmvanej veci, preto ďalšie dôvody neuvádza (§ 452 ods. 1 CSP).

12. Vzhľadom k tomu, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných väd tvrdených dovolateľkou (§ 237 písm. a/, b/, d/, e/, f/ OSP) a nevyšli najavo ani iné vady konania uvedené v ust. § 237 OSP, pričom prípustnosť dovolania nevyplýva ani z ust. § 239 OSP, Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ust. § 447 písm. c/ CSP odmietol dovolanie oprávnenej ako dovolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania povinného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.